

B.T.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztfalyozás

Szerző: **Magyar expedíció készül**

910.4

Cím: **a brazil őserdőkbe**

hely

Idő

"1959"

Személy

Forrás:

Helyszám

Ország-Világ

1959. IV. 15.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A zsákmányt ejtett óriáskigyó előkészíti a »falatot« a nyeléshez

Amikor belépünk a Fő utcai lakásba és körülnézünk, semmi külső jel nem árulkodik a lakó éppenséggel nem mindennapi hivatásáról.

— Talán azt gondolta, hogy már az előszobában sziszegő óriáskigyóval kell elszántan szembenéznie? — kérdi mosolyogva Molnár Gábor természettudós és író, az »Óriáskigyók földjén«, s a »Kalandok a brazil őserdőben« című könyvek szerzője. Aztán komolyra fordítja a szót: — Annak idején, első braziliai expedícióm után egész gyűjteményemet a Természettudományi Múzeumnak adtam. Sajnos, az ellenfordalom alatt a Múzeum állattárának jelentős része elpusztult, egyebek közt az én szerzeményeim is. Már csak ennek pótlására is szükség volna egy újabb gyűjtő- és kutatóexpedícióra.

Ez Molnár Gábor egyik nagy terve. Szeretne ismét Brazília ősvado-

nába menni. 1930-ban, 22 éves korában lépett először a »jaguárok földjére«, a Jatapu, a Tapalós és a többi nagy folyó vidékére. Akkor harmadmagával indult neki, de két társa az út elején megbetegedett és hazatért. Molnár három évig maradt ott. Gyűjteménye egy részét tizedáron kellett elkötlyavétyélnie, hogy legyen kintartása, mert — keserű és neveltséges emlék — Hóman Bálint kegyelmes úr, akkori kultuszminiszter, pénz helyett csak díszoklevelet küldött utána Brazília őserdeibe. No, sok hasznát vette!

Most úgy tervezi, hogy tízen mennének Brazíliába, köztük természettudósok, filmesek és egy orvos. Természettudományos körökben támogatják a tervet, hiszen az 1957 őszén elindított afrikai expedíció is gazdag madárzsákmánnyal tért haza; s a braziliai expedíciótól is — ha valóra váltja terveit — azt várják, hogy nagy-szerű új gyűjteménnyel gazdagítsa hazánkat. Persze az út megszervezése most sem könnyű, hiszen az ilyen expedíció nem éppen néhány fillérbe kerül — s még csak nem is forintba, hanem valutába! Am Molnár Gáboréknak az a tervük, hogy — újonnan szerkesztett, kipróbált és bevált elektromos berendezésű hálójukkal — annyi halat fognak majd

a brazil folyók vizéből, hogy annak értékesítéséből jórészt fedezhetik kinti költségeiket. Meg aztán beutazási engedély is kell hozzá a brazil hatóságoktól. Egyszóval: nem könnyű dolog egy ilyen nagyszabású expedíció megszervezése!

Molnár Gábor másik nagy terve: nagyszabású terrárium és akvárium

Molnár Gábor a nagy kajmánal

építése a Margitszigeten. Hunyadi László és Juhász Jenő mérnökök már el is készítették a többszintes, üvegfalú épület tervrajzát. Az óriáskigyók, mérgeskigyók, óriásteknősök, krokodilusok, egzotikus madarak és kajmánok eredeti trópusi környezetet imitáló otthonban élhetnek majd ott.

— A terv tulajdonképpen első braziliai utam óta él bennem — mondja Molnár — amikor az Állatkertnek ajándékoztam egy 6 méter hosszú anaconda kigyót, amely 2 hónap, s egy 4 méter hosszú boa constrictort, amely 26 hónap alatt elpusztult a szűk hely, a nem megfelelő környezet miatt. A margitszigeti terráriumot olyannak tervezem, hogy benne az állatok, hüllők, madarak az »otthon« illúzióját élvezzék, megmaradjanak, sőt szaporodjanak is. A tengervizet például a sziget mellett horgonyt vető magyar Duna-tengerjáró hajókról lehetne a terrárium tartályába átszivattyúzni. Idegenforgalmi látványosságnak sem lenne utolsó. Azonkívül a mérgeskigyó-állomány mérgekből kigyómorás elleni szérumot lehetne előállítani, amit az egész világra exportálhatnánk.

Íme, nemcsak a fákhoz, madarakhoz, virágokhoz, de még a mérgeskigyókhoz is életre szóló szenvedély fűzhet egy embert...

B. T.